

Vladimír Týč, Radim Charvát:

Zeměpisná označení v mezinárodních smlouvách a v právu Evropské unie

Leges, Praha 2017, 240 stran, 350 Kč

Právní ochrana průmyslového vlastnictví se neteší zas až takové přízni zdejší odborné literární produkce. Natožpak tak zdánlivě odlehlému tématu jako je ochrana zeměpisných označení a označení původu zboží. Zdá se, že je tématem spíše jen pro vyvolené; ony advokáty a snad i patentové zástupce, kteří si veřejnoprávní ochranu předmětů práv z průmyslového vlastnictví zvolili za své zvláštní poslání. Je to škoda. Ochrana původu zboží bývala v českých zemích s vyspělou kulturou průmyslově právní ochrany ctěna nejen praxí, ale i právní naukou.

Ze starších českých autorů to byl Wenig, později Knap, kteří pochopili, že veřejnoprávní ochrana označování zboží má přece jen svůj význam. Jakkoliv autor této recenze je vzdálen myšlence přeceňovat význam veřejnoprávní ochrany čehokoliv, o zeměpisných označeních ani nemluvě, nicméně recenzovaný titul pro něho znamenal čiré zjevení. V šedi „zdejších“ textů tvářících se jako odborné a někdy dokonce vědecké studie, je Týčova a Charvátova práce pozoruhodné unikum. Je totiž nadobyčejně rozsáhlou analýzou systému ochrany zeměpisných označení nejen v mezinárodních smlouvách a v právu Evropské unie, jak zní titul publikace. Je o tomto zvláštním fenoménu průmyslového vlastnictví spíše monografií.

Publikace z nakladatelství Leges je rozdělena do tří částí. První část je skromně označena jako úvodní poznámky k vlastnímu institutu zeměpisných označení, ale žádná skromnost. Je veledůležitá! Obsahuje totiž odlišení zeměpisného označení od ochranné známky, která je přece jen zasvěcenému čtenáři poněkud bližší a věnuje se terminologickým otázkám rozdílu mezi označením původu zboží a zeměpisným označením jako takovým. Řeknete, otázka pro hnidopicha. Ale kdepak!

Druhá část je věnována postavení institutu označení původu a zeměpisných označení v mezinárodních smlouvách. Prosím pěkně, od roku 1883 až do moderní Dohody o obchodních aspektech práv z duševního vlastnictví z devadesátých let nedávného století. A ne dosti toho. Také dvoustranným smlouvám o ochraně zeměpisných označení uzavřené tehdejším Československem, na nichž se autor recenze podílel, a jejichž osud v lůně Evropské unie ho ve stařeckých letech budí dosud.

Těžiště práce je ovšem v části třetí, která je nejrozsáhlejší. Pojednává o ochraně označení původu a zeměpisných označení v Evropské unii. V nepřehledné houštině keřů, křovin, divé spleti, jak by řekl zapomenutý český básník, je právo Evropské unie podáno srozumitelně. Co více si může zasvěcený čtenář přát?

Některá nakladatelství uvádějí v anonci svých titulů, komu je vydáváný titul určen. Nakladatel, jehož ediční činnost nikoliv maně připomíná ediční činnost Krameriova obrozeneckého formátu (snad to historie českých odborných nakladatelství někdy ocení), tak nečiní. Řeknu to za něj. Ač jde nepochybně o text vědecký s nesčetnými odkazy, v brilantním poznámkovém aparátu na literaturu vesměs zahraniční provenience a judikaturu, jeho užití je veskrze širší. Ostatně jeho pasáže o střetu amerického pojetí ochrany zeměpisných označení a evropského pojetí téhož se čtou jako detektivka.

doc. JUDr. Vladimír Pítra, Úřad průmyslového vlastnictví